

[Udenrigsministeren]

Lad mig først præcisere, at betegnelsen OCEAN VENTURE 81 er en *amerikansk* samlebetegnelse for en serie multinationale flådeøvelser, som – alle med amerikansk deltagelse – afholdes i de kommende måneder. Fra amerikansk side har man i denne forbindelse også disponeret enheder til deltagelse i enkelte NATO-flådeøvelser af velkendt type, som med deltagelse udelukkende af enheder fra NATO-lande, herunder Danmark, er planlagt afholdt, naturligvis, inden for NATOs geografiske ansvarsområde. Regeringen finder ikke anledning til at ændre den påtænkte danske deltagelse, der ligger helt inden for rammerne af den politik, der følges for så vidt angår dansk deltagelse i NATO-øvelsesvirksomhed.

Spm. nr. 1277

Til *udenrigsministeren* (24/7 81) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Vil ministeren tage initiativ til, at regeringen hurtigst muligt yder nødhjælp til de libanesere og palæstinensere, der er blevet ramt af de israelske bombardementer i Libanon?«

Begrundelse

I de seneste dage er tusinder af libanesere og palæstinensere i Libanon blevet dræbt, såret eller gjort hjemløse af de omfattende israelske bombardementer af Libanon. Den israelske regering har åbent udtalt, at det israelske militær bomber civilbefolkningen, samt at angrebene på civilbefolkningen vil fortsætte. Tæt befolkede beboelseskvarterer er blevet bombet sønder og sammen, og tusinder er i dag i en håbløs situation. En meget stor del af de ramte har i årevis været flygtninge og er nu endnu en gang blevet drevet på flugt, hvis de da har overlevet. Dette gælder ikke kun palæstinensiske flygtninge, men også tusinder af fattige libanesere, der jævnlige har måttet flygte på grund af israelske angreb.

Den eneste hjælp, de ramte kan regne med at få i dag, er den hjælp, de palæstinensiske og libanesiske humanitære organisationer kan yde, og den er meget begrænset. Mangelen på såvel læger som medicin er meget stor, og mange sårede dør, fordi de ikke kan få selv den mest minimale behandling. Der er altså brug for meget hurtig nødhjælp.

Besvarelse (28/7 81):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

I første halvdel af maj d.å. imødekom regeringen bistandsanmodninger fra Dansk Røde Kors og Folkekirkens Nødhjælp om et statsbidrag på i alt 800.000 kr. til Røde Kors' og kirkelige organisationers humanitære hjælpearbejde til fordel for konfliktofrene i Libanon.

Ifølge foreliggende oplysninger forudses der i nær fremtid udsendt nye appeller fra de humanitære bistandsorganisationer om bidrag til fordel for ofrene for de seneste ugers kamphandlinger i området.

De forudsete anmodninger vil i lighed med tilsvarende appeller om nødhjælp blive behandlet som hastesager og overvejet på grundlag af de sædvanlige kriterier for ydelse af dansk humanitær bistand.

Spm. nr. 1278

Til *statsministeren* (24/7 81) af:

Tyroll (VS):

»Hvilke konsekvenser har USAs og Englands monetaristiske politik med høj rente og stigende dollarkurs haft for danske lønarbejdederes reallønsudvikling set i et nationalt såvel som internationalt perspektiv, og kan statsministeren anvise lønarbejdere andre veje til sikring mod de drastiske konsekvenser end den at gennemtvinge lønindrømmelser fra arbejdsgiverne?«

Begrundelse

Lige så oplagt som det er, at USAs og Englands monetaristiske politik fører til store problemer for lønarbejderne i hele den kapitalistiske verden, lige så sikkert er det efter Ottawa-mødet, at der ikke vil ske ændringer i disse landes kyniske politik. De to landes regeringer er udmærket klar over konsekvenserne af deres politik.

Det samme er de øvrige OECD-landes regeringer. Der har berettiget været talt med store ord og bogstaver om, hvordan USAs monetarisme dræner Vesteuropa for valutareserver, presser europæiske valutaer til devalueringer, tvinger Europa til at følge med i renteniveauet med forøget arbejdsløshed som resultat. Det europæiske handelsunderskud i forhold til USA eksploderer. Det er tydeligt,